

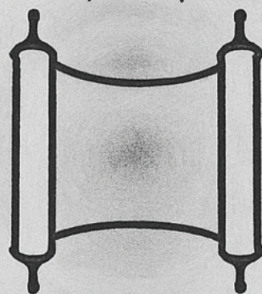
בס"ד

The Frierdeker Rebbe

שַׁבַּת חַל הַמוֹעֵד סְכוּת [תר]צ"ט

וּשְׁאַבְתֶּם מִים בְּשִׁשּׁוֹן מִמַּעֲיָנִי

הַיְשׁוּעָה

Dedicated To:

אֵילָנָה דְּבוּרָה בַּת שְׂרָה מֵרִים

May Hashem pour Shefa upon you

To find more Maamarim and to dedicate one visit:

ChassidusNow.com

Friederike Rebbe

Sukkös

בס"ד שבת חל המועד ספּות [תר] צ"ט - 1939

וְשִׂאתֶם מִים בְּשִׁשּׁוֹן מִמַּעֲיָנִי הַיְּשׁוּעָה

Introduction

This discourse by the **Frierdiker Rebbe (Rabbi Yosef Yitzchak Schneersohn, 1880–1950)**, sixth Rebbe of Chabad-Lubavitch, explores the profound symbolism of the *water* and *wine libations* (*nisuch hamayim* and *nisuch hayayin*) offered in the Beis HaMikdash during Sukkos. Living through the hardships of Czarist Russia and later the early years of American Jewry, the Frierdiker Rebbe constantly emphasized serving Hashem with inner vitality, joy, and the unbreakable essence of the Jewish soul. This maamar encapsulates that spirit—revealing how Torah, mitzvos, and tefillah are not merely acts of study or ritual, but channels through which the essence of the soul connects to the Divine.

שאלה: מדוע ניסוך היין מפורש בתורה, וניסוך המים רק ברמז. מזון - פנימי, לבוש - מקיף. תורה - פנימי, מצוות מקיף חיות הנפש שלא בערך עם הגוף. והמתבררם הוא המזון. וברוחניות ע"י בירור המאכל. מחבר נפש האלקית עם הגוף ונפש הבהמית

Why is the libation of wine explicitly stated in the Torah, while the libation of water is only alluded to? Food represents the inner aspect, while clothing represents the surrounding (encompassing) aspect. Torah corresponds to the inner aspect, and mitzvos correspond to the encompassing aspect — for the vitality of the soul is incomparable to that of the body, and what connects them is food. And in spirituality, through the refinement (birur) of food, one unites the G-dly soul with the body and the animal soul.

“And you shall draw water with joy from the wells of salvation” — this refers to the water libation that was performed on the festival of Sukkos, in addition to the wine libation. The libation of wine is mentioned and repeated several times in the Torah, whereas the libation of water is not stated explicitly in the Torah — it is a Halachah transmitted to Moshe at Sinai. Yet it is found hinted at through the extra letters in the verses: the mem of “וַיִּסְּקֶיָהֶם” (on the second day), the yud of “וַיִּנְסְכֵיָהּ” (on the sixth day), and the mem of “כְּמִשְׁכָּטָם” (on the seventh day). They would draw the water with great joy, and these days were called the “Days of Drawing (Water)”, for from there they would draw the spirit of holiness.

וּשְׂאֵבָתָם מִיָּם בְּשִׁשּׁוֹן מִמַּעֲיָנֵי הַיְּשׁוּעָה, דְּקָאִין עַל
נְסוּדָה הַמִּיָּם שֶׁהָיָה בְּחַג הַסְּכּוֹת, בּוֹסֵף עַל נְסוּדָה הַיּוֹם,
דְּנְסוּדָה הַיּוֹם נֶאֱמַר וְנִשְׁנָה בַּתּוֹרָה כְּמָה פְּעָמִים, וְנְסוּדָה
הַמִּיָּם לֹא נֶאֱמַר מְפָרֵשׁ בַּתּוֹרָה, אֲלֵא הוּא הַלֵּכָה
לְמִשְׁחָה מְסִינִי, וְנִמְצָא בְּרָמָז בִּיתּוּרֵי אוֹתִיּוֹת בְּהַמ"סי
ד' וְנִסְפִּיקָהֶם" שְׂפִיּוֹם הַשְּׁנִי, בִּינ' ד' ד' וְנִסְפִּיקָה" שְׂפִיּוֹם
הַשְּׁשִׁי, וּבְהַמ"סי ד' כִּמְשַׁפְּטִים" שְׂפִיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, וְהָיוּ
שׁוֹאֲבִים הַמִּיָּם בְּשִׁמְחָה גְדוֹלָה, וְנִקְרְאוּ יָמִים אֵלּוּ
:"יְמֵי הַשְּׂאִיבָה", דְּמִשְׁם הָיוּ שׁוֹאֲבִין רוּחַ הַקֹּדֶשׁ

And to understand this in the service of the soul, what is the idea of the wine libation — which is explicitly mentioned in the Torah — and what is the water libation, which is a law given to Moshe at Sinai and mentioned only in allusion? Behold, it is known that there is food and clothing. Food includes both

וַיִּלְהָבִין זֶה בַּעֲבוּדָה בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם, מֵהוּ עֲלִין נְסוּף הַיִּין
שֶׁנֶּאֱמַר מִפֶּרֶשׁ בַּתּוֹרָה, וּמֵהוּ נְסוּף הַמִּים שֶׁהוּא
הֶלְכָה לַמֶּשֶׁה מִסִּינַי וְנֶאֱמַר רַק בְּרָמָז. הִנֵּה יָדוּעַ דִּישׁ
מְזוּן וּלְבוּשׁ, דְּדָמְזוּן כּוֹלָל אֲכִילָה וּשְׂתִיָּה, כְּמוֹ
שֶׁכְּתוּב "וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ", וְאִמְרוּ רַבּוּתֵינוּ ז"ל

Friediker Rebbe

Sukkos

בס"ד שבת חל המועד סכות [תרצ"ט - 1939

ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה

eating and drinking, as it is written (Devarim 8:10), "And you shall eat and be satisfied," and our Sages said (Berachos 49b): "And you shall eat"—this refers to eating; 'and be satisfied'—this refers to drinking." Food represents an inner aspect, while clothing represents an encompassing (makif) aspect.

In the spiritual sense, food and clothing correspond to Torah and mitzvos. The Torah is called "food," as it is written, "And Your Torah is within my innards" (Tehillim 40:9), and also called "bread," as in "Come, eat of my bread" (Mishlei 9:5). It is also called "water," as it says, "Ho, all who are thirsty, go to the water" (Yeshayahu 55:1). The mitzvos, by contrast, are garments, as it is written, "He donned righteousness as a garment" (Yeshayahu 59:17), and "His garment is righteousness" (Iyov 29:14); thus, all mitzvos are called 'righteousness.'

As it is written, "And it shall be righteousness for us when we observe to do all this commandment" (Devarim 6:25). The function of food is that it connects the light and vitality of the soul with the body.

The light and vitality of the soul are spiritual and abstracted from matter; they are not at all comparable to the materiality of the body. Even the substance of the brain, the most refined matter in the body, is still physical relative to the light of the intellect.

Yet the moisture and fineness of the brain give it some likeness and relation to the light of intellect. But relative to the soul's total vitality, even the intellectual faculty is incomparable, and surely the body is even more distant.

Therefore, for the soul to unite with the body so the body lives from it with an inner vitality, there must be an intermediary joining them. The body and soul are infinitely distant; they can connect only through something that binds them together.

(ברכות דף מט עמוד ב) "ואכלת זו אכילה, ושבעת זו שתיה", דמזון הוא פנימי, ולבוש – מקיף

וברוחניות מזון ולבוש הן תורה ומצוות, שהתורה נקראת מזון וכמו שכתוב "ותורתך בתוך מעי", והתורה נקראת לחם כמו שכתוב "לכו לחמו בלחמי", וגם נקראת מים, כמו שכתוב "הוי כל צמא לכו למים", ומצוות הם לבושים כמו שכתוב "לבושו צדקה", וקתיב "וילבש צדקה", וכל המצוות נקראים בשם צדקה

כמו שכתוב "וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת". והנה פעלת המזון הוא שמחבר אור וחיית הנפש עם הגוף

ואור וחיית הנפש הוא חיות רוחני פשוט ומשולל מכל חמר גשם, ואינו בערך חמר וגשם הגוף כלל. דהרי גם חמר המוח שהוא חמר היותר דק שבגוף, הנה גם הוא גשם לגבי אור השכל

ורק שהלהלכותיות היתה והדקה שבחמר המוח, הרי יש בו איזה ערך והשתוות אל אור השכל. אבל לגבי כללות חיות הנפש שמשולל גם מענין השכל, הרי חמר הכח שהוא כלי לשכל אינו בערך כלל, ומכל לשון חמר הגוף

אם כן מוכן דבכדי שיהיה התחברות הנפש עם הגוף עד אשר הגוף יחיה מהנפש בחיות פנימי, הרי אי אפשר להיות כי אם על ידי ממצע המחברים

Friediker Rebbe

Sukkos

בס"ד שבת חל המועד סוכות [תרצ"ט - 1939

ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה

That intermediary is food, which includes both eating and drinking. The satisfaction from eating comes specifically through drinking; without drinking, eating not only fails to satisfy but even harms, as it is said: "He ate and did not drink—his eating becomes blood."

This means that food alone can corrupt, and only nourishment that includes both eating and drinking serves as the medium that unites the soul with the body.

We see this clearly: when one lacks food and drink for some time, his strength weakens and fades; through nourishment, his vitality is restored in both general and specific powers.

As our Sages said: "Wine and fragrance bring insight," and "Before I ate the meat of an ox, my mind was not settled." Through eating and drinking, the mind becomes clear and the faculty of intellect strengthened to shine more effectively.

Likewise, nourishment improves the quality of one's character traits, as it says: "We shall be satisfied with bread and become good."

The reason food connects the soul with the body is as it says: "Man does not live by bread alone, but by every utterance of G-d does man live."

The "utterance of G-d" within the food is higher than the utterance within man. Since spiritually the Divine spark in food is loftier, therefore, even physically, food has the power to draw down the soul's vitality to unite with the body.

והממצע המחברם הוא המזון הפולל אכילה ושתיה. דהשביעה של האכילה הוא על ידי השתיה דוקא, אבל בלא שתיה, לא זו בלבד דאין האכילה משביעה, אלא עוד מקלקל, וכמאמרו "אכל ולא שתה אכילתו דם".

והיגיו דהמאכל מקלקל, ורק המזון הכלול מאכילה ושתיה הוא הממצע לפעל התחברות הנפש עם הגוף.

וכמו שאנו רואין בחוש, בהעדר אכילה ושתיה משה זמן, נחלש ונבדל פחו, ועל ידי המזון מתחזק פחו בבכליות חיות הגוף ובהכחות פריטים.

וכמאמר "חמרא וריחנא פקחין", "עד דלא אבילנא בשרא דתורא לא צלינא דעתא"ה, דעל ידי האכילה ושתיה נעשה צלילת הדעת וחיוק פח השכל שמאיר בטוב יותר.

וכן הוא פעלת המזון בענין טיב המדות, כמו שכתוב "ונשבע לחם ונהנה טובים".

וטעם הדבר שהמזון מחבר הנפש עם הגוף הוא, כמו שכתוב "כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם, כי על כל מוצא פי הו' יחיה האדם".

וידוע דמוצא פי הו' שבמאכל, הוא גבוה מהמוצא פי הו' שבאדם, ולהיות דבריוחניות הנה מוצא פי הו' שבמאכל גבוה מהמוצא פי הו' שבאדם, לכן גם בגשמיות בכח המזון להמשיך אור וחיית הנפש שיתחבר עם הגוף.

Frierdiker Rebbe

Sukkos

בס"ד שבת חל המועד סוכות [תרצ"ט - 1939

ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה

Spiritually, this means the connection of the Divine soul's vitality with the body and the animal soul. Since Israel's life-force comes from the Divine soul, this unity occurs through the refinement of food — when one eats for the sake of Heaven, seeking to draw vitality from the Divine word in the food to serve G-d in Torah, prayer, and good deeds.

וענינם ברוחניות בכדי שיהיה התחברות החיות דגפוש האלקית בגוף ונפש הבהמית, שהרי החיות דישראל הוא מהנפש האלקית, הנה זהו על ידי הברורים של המאכל, דכאשר אוכל בכונה לשם שמים, שרופה לקבל חיות מהמוצא פי הנו' שבמאכל, בכדי ללמוד ולהתפלל ולעסוק בעבודת ה', הנה נמשך לו תוספת אור וחיות מהנפש האלקית.

לבוש - ממוצע מקיף, ששומר על האדם ממזיקים, ושרשו גבוה מהדבר הנשמר. השראת המקיפים חי' - יחידה - דוקא על הלבושים, כי הגבוה יותר יורד יותר למטה בחיצוניות. כחות הפנימיים מתלבשים בכלים פרטים, מקיפים - בכל מקום בשוה. מזון ולבוש ממוצעים, וצריכים בירור

Clothing is an encompassing intermediary that protects a person from harm, and its source is higher than that which it protects. The resting of the encompassing levels of the soul — Chayah and Yechidah — is specifically upon the garments, for that which is higher descends further outward. The inner faculties are vested within specific vessels, while the encompassing ones are present equally everywhere. Food and clothing are both intermediaries and require refinement.

However, all this refers to the intermediary of nourishment, which is internal. Yet there is another intermediary that is encompassing — namely, clothing — which also serves as a medium through which the soul's vitality is sustained in the body.

אמנם כל זה הוא הממצע דמזון שהוא פנימי. והנה יש עוד ממצע שהוא מקיף, והוא ענין הלבושים שהם ממוצעים, אשר על ידם הוא קיום חיות הנפש בגוף.

The purpose of clothing is to protect from the outside, shielding a person from things that could harm him, such as cold, heat, snow, or rain. For garments do not unite with the body and its vitality as food does, which becomes blood and flesh of his flesh, and also unites with the soul's life-force.

רק דענין הלבוש הוא מה ששומר מבחוץ להגן על האדם מדבר המזיק לו, כמו מקר וחם או משלג וגשם, כי הלבושים אינם מתאחדים עם הגוף והחיות, כמו המזון שמתאחד עם גוף האדם שנעשה דם ובשר כבשרו, וגם מתאחד עם החיות.

Therefore, the function of nourishment is to draw down the light and vitality of the soul internally, whereas clothing is something external that does not unite with the body or the soul; its function is to guard and protect from the outside.

ועל כן פעלת המזון הוא להמשיך אור וחיות הנפש בפנימיות, אבל לבוש הוא דבר חיצוני דאינו מתאחד עם הגוף והנפש, על כן הנה פעלתם הוא לשמר ולהגן מבחוץ.

Yet from this itself we can understand that its source is higher, for in all cases, that which guards is above the thing it protects. Thus, when the garment preserves the soul's vitality within the body, it is higher than the vitality itself.

אמנם מזה עצמו הנה מוכן דשרשו גבוה יותר, דבכל מקום הנה השומר למעלה מהדבר המשומר, ועל כן כאשר הלבוש שומר את החיות להיות לו קיום בגוף, הרי הוא למעלה מהחיות.

Friediker Rebbe

Sukkos

בס"ד שבת חל המועד סוכות [תרצ"ט - 1939

ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה

This means that it comes from the encompassing levels of the soul. For our Sages said: "Five names are given to the soul — Nefesh, Ruach, Neshamah, Chayah, Yechidah." Nefesh, Ruach, and Neshamah are inner levels, for even the general vitality that enlivens the body is an inner light, whereas Chayah and Yechidah are the encompassing levels of the soul.

It is known that the resting of the encompassing light is upon the garments. Therefore, the garments protect and shield the life-force. The reason the encompassing light rests upon the garments is due to the known principle that the higher something is, the lower it descends — and since the encompassing level is higher than the internal one, it rests upon the garments, which are external.

Thus, both nourishment and clothing are intermediaries that cause the soul to connect with the body — nourishment as the intermediary for the internal light and vitality of the soul, and clothing as the intermediary for the encompassing light and vitality of the soul.

Since the encompassing level is higher than the internal, it is more subtle and refined. The faculties of the soul are divided into two levels — internal and encompassing. The internal faculties are clothed within particular vessels, while the encompassing ones are not.

The internal faculties are clothed in specific vessels: thus, the intellectual powers of Chochmah, Binah, and Daas, though all being intellectual, each has its own particular vessel — the brain of Chochmah, the brain of Binah, and the brain of Daas — and they reside in three distinct chambers of the skull.

Likewise with all the other internal faculties — vision, hearing, movement, and walking — each has its own specific vessel. But the encompassing faculties of will and delight not only lack specific vessels, they are also present everywhere equally.

והינו שהוא מהמקיפים שבנפש, דהנה אמרו "חמשה שמות נקראו לה, נפש רוח נשמה חיה יחידה", דנפש רוח נשמה הם פנימים, דגם החיות כללי מחיה את הגוף בבחינת אור פנימי, אבל חיה יחידה הם מקיפים שבנפש.

וידוע דהשראת המקיף הוא על הלבושים, ועל כן הלבושים שומרים ומגנים על החיות, וטעם הדבר שהשראת המקיף הוא על הלבושים הוא, כפי הכלל הידוע דכל הגבוה גבוה יותר יורד למטה מטה ביותר, ולחיות המקיף גבוה מהפנימי, הרי הוא שורה על הלבושים שהם חיצוניות.

ונמצא דמזון ולבוש שניהם ממצעים, הפועלים התחברות הנפש עם הגוף, רק דמזון הוא ממצע להאור והחיות פנימי של הנפש, ולבוש הוא ממצע להאור וחיות מקיף של הנפש.

ולחיות דהמקיף הוא גבוה מהפנימי, הנה המקיף הוא דק יותר מכוו הפנימי בכחות הנפש, דכחות הנפש מתחלקים לשתי מדרגות, כחות פנימים וכחות מקיפים.

דהכחות פנימים באים בהלבשה בכלים פרטים דוקא, ולכן הנה המחין חכמה בינה דעת, עם היותם כלם מחין, מפל מקום הרי הם באים בכלים פרטים, מח החכמה מח הבינה ומח הדעת, ועוד יותר שהם באים בשלשה מקומות חלוקים שהם תלת חלליו דגלגלתאי.

וכן שאר הכחות פנימים, הנה כל אחד מהם כמו ראיה שמיעה תנועה והלוח, יש לו כלי פרטי שלו, והכחות מקיפים דרצון וענג, הנה לא זו בלבד שאין להם כלים פרטים, אלא עוד זאת שהם בכל מקום בשוה.

Friediker Rebbe

Sukkos

בס"ד שבת חל המועד סוכות [תרצ"ט - 1939

ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה

At the moment one desires even a small thing, he experiences will and delight in it just as in something great.

דבשעה שיהא רוצה דבר היותר קטן, הנה רוצה ומתענג בו כמו בדבר היותר גדול.

The general distinction between them is that the inner faculties are primarily about *integration* (clothing within vessels), whereas the encompassing faculties are primarily about *abstraction* (remaining unbounded). Therefore, the encompassing level is subtler and finer than the inner one.

דכללות ההפרש ביניהם, דכחות פנימים עקרום הלפשה, וכחות מקיפים עקרום הפשטה, הרי דהמקיף דק מן הפנימי.

Hence, regarding the advantages and disadvantages of the internal and encompassing levels, the encompassing has both a greater deficiency and a greater advantage.

לכן הנה בהמשלה וחסרון דפנימי ומקיף, הנה גדלה חסרונו ומעלתו של המקיף.

Their advantage lies in refinement and elevation: when one eats more refined foods, the vessels of his mind are purified, and therefore Rabbi Moshe Alshich, of blessed memory, considered refined eating one of the three factors that bring success in Torah study.

דמעלת הפנימי ומקיף שהם מזדככים ומעלים, דכאשר אוכל מאכלים דקים מזדככים קלי מחו, ולכן חושבו הרב משה אלשיך ז"ל אחד משלשה דברים המצליחים את הלמוד.

Likewise, the advantage of fine and proper garments (particularly those that are kosher and free from forbidden mixtures such as sha'atnez) elevates the person spiritually.

וכן מעלת הלבושים הדקים והעקר הכשרים משעטגז.

Yet their deficiency is that coarse food thickens the mind and makes it more material, and luxurious clothing leads to arrogance and haughtiness of spirit.

וחסרונם שהמאכל הגס מעבה המוח ומגשמו, ולבושים עושים אותו לבצל גאווה וגס הרוח.

Therefore, it is easier to withstand the trial of food than that of clothing. From this, one can understand that nourishment and clothing are both intermediaries — and in both, refinement and clarification (*birur*) are required.

ולכן הנה בנקל יותר לעמד בנסיון המזון מקמו נסיון הלבושים, אשר ממוצא דבר אתה שומע, מזון ולבוש שניהם ממצעים, ובשניהם צריך להיות הברור.

אורות דעשר ספירות - פשוטים, הכלים - מציאות דבר. התורה מחברת אורות וכלים, כי שרשה מפנימיות החכמה. התורה נתלבשה בדברים גשמיים, ולכן עסק התורה צ"ל בביטול. מעשה המצוות - לבושים, להמשיך אור מקיף שלא תהיה אחיזה לחיצונים

The lights of the ten sefirot are simple, while the vessels possess actual existence. The Torah connects the lights and the vessels, for its source is in the inner dimension of Chochmah. The Torah has clothed itself in physical matters; therefore, one's engagement in Torah must be in a state of self-nullification. The performance of the mitzvos are garments that draw down an encompassing light, preventing any hold by external forces.

Frierdiker Rebbe

Sukkos

בס"ד שבת חל המועד סוכות [תרצ"ט - 1939

ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה

This can be better understood above by the analogy. In the *Maamar Patach Eliyahu*, it says: "You are the One who brought forth ten adornments, which we call ten sefirot, to conduct through them concealed worlds that are not revealed, and revealed worlds... and You made bodies for them, which are called bodies relative to the garments that cover them... and that flow is like a soul to the body, giving it life."

Thus, the ten sefirot — which are composed of lights and vessels — are in the pattern of soul and body.

In general, the ten sefirot are incomparable to the Divine Essence, for they are attributes and measures, whereas the Infinite Light of the Emanator, blessed be He, is not of any measure at all.

Nevertheless, there is a distinction between the lights and the vessels of the ten sefirot: the lights of the ten sefirot are revelations from the Essence; therefore, just as the Essence is utterly simple, so too the lights are simple.

But the vessels of the ten sefirot possess actual existence — they define the specific quality of each sefirah, such as the existence of Chochmah or Chesed being in the vessels.

Therefore, in order for there to be a drawing down of the Infinite Light of the Emanator into the ten sefirot of Atzilus — and for the lights and vessels to unite completely — it must be as the statement says: "He and His vessels are one."

And for the lights and vessels to be united with the Infinite Light in perfect unity — like the unity of the lights with the Essence, about which it is said, "He and His life-forces are one" — this must occur specifically through an intermediary. That intermediary is the Torah.

והנה הדגמא מזה יוכן למעלה, דהנה במאמר דפתח אליהו אומר: "אנת הוא דאפיקת עשר תקונין וקרינן להון עשר ספירן לאנהנא בהון עלמין סתימין דלא אתגליין ועלמין דאתגליין כו', וכמה גופין תקינת לון דאתקריאו גופין לגבי לבושין דמכסין עליהון כו', וההוא גביעו איהו כנשמתא לגופא דאיהו חיים".

הרי דהעשר ספירות שהן אורות וכלים הם ברגמת נשמה וגוף.

דכללות העשר ספירות הם באין ערוך לגבי העצמות, דהעשר ספירות הם ספירות ומדות ואור אין סוף המאציל ברוך הוא, הוא לאו מכל אנון מדות כלל.

ומכל מקום הנה יש הפרש בין האורות והכלים דעשר ספירות, דהאורות דעשר ספירות הם בתיבת גלוי מן העצם, ולכן הנה כשם שהעצמות הוא בבחינת פשיטות בתכלית, הנה בן האורות הם גם בן בבחינת פשיטות.

אבל הכלים דעשר ספירות הם בבחינת מציאות דבר, ולכן הנה מציאות החכמה ומציאות החסד הוא בהכלים.

אשר על כן הנה בכדי שיהיה המשכת אור מאור אין סוף המאציל בעשר ספירות דאצילות, ויהיה התאחדות האורות והכלים להיות בייחוד גמור, "כמאמר" איהו וגרמוהי חד.

ושיהיה יחודם עם האור בתכלית היחוד ברגמת יחוד האורות עם העצמות, דאיתמר בהון "איהו ותייהי חד", הנה צריך להיות על ידי ממצע דוקא, והממצע הוא תורה.

Friediker Rebbe

Sukkos

בס"ד שבת חל המועד סוכות [תרצ"ט - 1939

ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה

At the beginning of creation, this unity came about because “He desires kindness” — an arousal from Above on its own. But afterward, it became dependent on an arousal from below — namely, the Torah study of Jewish souls in this world.

As it is said, “The Torah comes forth from Chochmah” — meaning, from the inner dimension of Chochmah that is above the Chochmah found within the worlds, that is, above the Chochmah of the chainlike order of creation (*Seder Hishtalshelus*).

It is known that there is a difference between the wisdom of *Maaseh Bereishis* (the process of creation) and the wisdom of the Torah: the wisdom of creation is only an external manifestation, while the wisdom of the Torah is its inner essence.

In general, the wisdom of the Torah is the light of Chochmah that is above vessels, as is known regarding the difference between a descriptive name (*shem ha-to'ar*) and an essential name (*shem ha-etzem*): a descriptive name relates to the vessel itself.

This refers to the inner essence of the vessel, whereas the essential name (*shem ha'etzem*) refers to the essence of the light, which is above the vessels. Therefore, the Torah serves as an intermediary through which the Essence of the Infinite Light is drawn into the ten sefirot of Atzilus, uniting the lights and the vessels together.

And since the Torah has been clothed in physical matters, one must engage in Torah study in a state of self-nullification; only then does the Torah serve as a true intermediary to draw down divine light.

The primary aspect of the Torah as an intermediary is in its power to refine — through Torah study one clarifies the spiritual sparks. Then the Torah becomes “strength and sound wisdom,” subduing the power of the animal soul and giving strength to the Divine soul.

דבתחלת הבריאה היה זה מצד כי חפץ חסד הוא, אתערוותא דלעלא מצד עצמו, ואחר כך באתערוותא דלתתא תליא מלתא, הינו דתלוי בעסק התורה דנשמות ישראל למטה.

ובמאמר "ואורייתא מחכמה נפקת", הינו מפנימיות החכמה שלמעלה מהחכמה שבעולמות, הינו החכמה דסדר השתלשלות.

וכידוע ההפך בין חכמה דמעשה בראשית וחכמה ותורה, דחכמה דמעשה בראשית הוא רק בחינת חיצונית בלבד, וחכמה דתורה הוא בחינת פנימית.

ובדרך כלל הנה חכמה דתורה הוא אור החכמה שלמעלה מבחינת כלים, וכידוע בענין שם התאור ושם העצם, דשם התאור הוא בעצם הכלי.

הינו בהפנימיות והעצמות של הכלי, ושם העצם הוא בעצם האור שלמעלה מהכלים, ועל כן התורה היא ממצע דבה ועל ידה הוא המושבת עצמות אור אין סוף ברוך הוא בעשר ספירות דאצילות, ושניהי התאחדות האורות והכלים.

ולהיות שהתורה נתלבשה בדברים גשמיים על כן צריך להיות עסק התורה בבחינת בטול דוקא, ואז הנה התורה נעשית ממצע להמשיך את האור.

ועקר הענין מה שהתורה היא ממצע פשמברר ברוכים על ידי התורה, דאז הנה התורה היא עז ותושיה דמקשת כחו של הנפש הבהמית ונותנת עז בנפש האלקית.

Friediker Rebbe

Sukkos

בס"ד שבת חל המועד סכות [תר]צ"ט - 1939

ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה

Likewise, in the rulings of Torah law — distinguishing between pure and impure, kosher and invalid — the Torah serves as a means of separation and refinement.

וכן פסק ההלכות להבדיל בין הטמא וטהור פשר
ופסול.

The garments, by contrast, are the performance of the mitzvos. Through mitzvos one draws down an encompassing light from the Infinite, which is higher than the ten sefirot of Atzilus.

ולבושים הם מעשה המצות, דעל ידי המצות
ממשיכים בחינת אור מקיף מאור אין סוף ברוך הוא
שלמעלה מעשר ספירות.

For the ten sefirot of Atzilus are structured as the investment of lights within vessels, each according to its measure and limitation, decreasing level by level; and in these lower levels there can be some potential for external grasping.

דעשר ספירות דאצילות להיות שיהן התלבשות
אורות בפלים בבחינת מדה וגבול, ובמעוט ממדרגה
למדרגה, על כן הנה במדרגות אחרונות יכול להיות
איזה אחיזה.

As it is written: "A fool has no desire for understanding, but only to reveal his heart." In the intellectual faculties of Chochmah and Binah, there is no grasp for external forces, but in the emotional arousal of the heart there can be an opening for external influence.

וכמו שכתוב "לא יחפץ כסיל בתבונה כי אם
בהתגלות לבו", דבמחין חכמה ובינה אין שום אחיזה
לחיצונים, אבל בהתגלות הלב הנה שם אפשר להיות
איזה מקור לאחיזת החיצונים.

Therefore, one must draw down an encompassing light over the ten sefirot to guard against any external hold. This drawing down is accomplished through mitzvos, which are the expression of the supernal will, drawing from the level of Kesser to protect the ten sefirot.

על כן צריכים להמשיך אור מקיף על העשר ספירות
להגן שלא יקנה שום אחיזה, והמשכה זו היא על ידי
המצות שיהן רצון העליון, דממשיכים אור מקיף
מהפך להגן על העשר ספירות.

This drawing down occurs specifically through practical mitzvos, for the rule is that "the higher something is, the lower it descends." Therefore, it is through physical mitzvos that the encompassing light is drawn down.

וההמשכה היא על ידי מצוות מעשיות, להיות דכל
הגבוה גבוה יותר יורד למטה מטה יותר, על כן הנה
על ידי מצוות מעשיות דוקא נמשך אור מקיף.

מעשה המצוות צריכים כיבוס ביין, גילוי שם הוי' באלקים ע"י כוונה פנימית במצוות, וקיומם בשמחה. פנימיות התורה יינה של תורה, תומ"צ בחיות ובהרגש פנימי. ניסוך היין, שכל וחכמה מפורש בתורה. ניסוך המים - עבודת התפלה, גילוי איתן שבנשמה, רק ברמז.

The performance of the mitzvos requires "washing with wine" — refinement and purification through the inner intention that reveals the Name of Havayah within Elokim, achieved by performing the mitzvos with inward focus and joy. The inner dimension of Torah is called the "wine of Torah," expressing Torah and mitzvos with vitality and inner feeling. The libation of wine, representing intellect and wisdom, is explicitly mentioned in the Torah, whereas the libation of water — symbolizing the service of prayer and the revelation of the steadfast core of the soul — is only alluded to.

Friediker Rebbe

Sukkos

בס"ד שבת חל המועד סכות [תרצ"ט - 1939

ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה

It is written, "He washed his garments in wine," meaning that the garments of the performance of the mitzvot require cleansing.

אָמנם פֿתֿיב "כַּבֿס בַּיַּיִן לְבוּשׁוֹ", דִּלְבוּשִׁים דִּמְעָשָׂה
הַמִּצְוֹת צָרִיכִים כָּבוֹס,

And this cleansing must specifically be with wine, as it is said, "Wine gladdens G-d."

וְהַכָּבוֹס צָרִיךְ לִהְיוֹת בַּיַּיִן דִּנְקָא, כִּמוֹ שֶׁכָּתוּב "יַיִן
הַמְשִׁמֵּחַ אֱלֹקִים".

It is written, "Great is Hashem and exceedingly praised in the city of our G-d." The "city of our G-d" refers to the supernal speech.

דִּהְיָה פֿתֿיב "גָּדוֹל ה' וּמְהִלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹקֵינוּ",
דְּעִיר אֱלֹקֵינוּ הוּא דְבוּר הָעֲלִיוֹן

As it is taught in Sefer Yetzirah, "Two stones build two houses," and many houses form a city.

כְּדֵאִיתָא בְּסֵפֶר יִצְרֵי' "שְׁתֵּי אֲבָנִים בּוֹנוֹת שְׁתֵּי
בָתִּים", וּבִקְבוּץ הָרַבָּה בָתִּים נַעֲשֶׂה עִיר

"Great is Hashem" means that the revelation of the Name Havayah shines within the Name Elokim.

וְגָדוֹל הָנוּהָ הַפּוֹנָה שְׁמַאִיר גִּלּוּי שֵׁם הָנוּהָ בְּשֵׁם
אֱלֹקִים.

The world of speech consists of letters, which are vessels and garments.

דְּעוֹלָם הַדְּבוּר הֵם אוֹתִיּוֹת שֶׁהֵן כְּלִים וְלְבוּשִׁים.

For example, letters that form an ordinary story can be joined to express Divine wisdom, thereby elevating them.

וְעַל דֶּרֶךְ מִשְׁל – הָאוֹתִיּוֹת שֶׁהֵן לְבוּשׁ לְאִיזָה סְפוּר
בְּשֵׁמִי, הָרִי יְכוּלִים לְצַרֵּף אוֹתָם

The letters of the Ten Utterances are called "words of the commoner" compared to the Ten Commandments, "I am Hashem your G-d."

וְכֵן הוּא בְּהָאוֹתִיּוֹת דְּעֲשָׂרָה מֵאֲמֹרוֹת דְּנִקְרְאִים "מִלִּין
... דִּקְדִּיּוּטָא

When the Name Havayah shines within the Name Elokim, this gladdens Elokim — "wine that gladdens G-d."

וְעַל כֵּן כְּאֲשֶׁר מַאִיר שֵׁם הָנוּהָ בְּשֵׁם אֱלֹקִים הָרִי זֶה
... מְשִׁמֵּחַ אֶת הַשֵּׁם אֱלֹקִים

As our Sages said, "When wine enters, the secret emerges" — meaning "the secret of Hashem is to those who fear Him."

דְּאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל "נִכְנָס יַיִן נֶצַח סוּד", הֵינּוּ סוּד ה'
... לִירְאָיו

Thus, the revelation of the Name Havayah illuminates and gladdens the Name Elokim through Divine light.

שְׁמַאִיר גִּלּוּי שֵׁם הָנוּהָ, וְזֶהוּ דְּמְשִׁמֵּחַ אֶת הַשֵּׁם אֱלֹקִים
בְּגִלּוּי אוֹר

"He washed his garments in wine" means that the performance of mitzvot must be cleansed through wine — with joy and fervor.

וְזֶהוּ עֲנָן "כַּבֿס בַּיַּיִן לְבוּשׁוֹ", דִּמְעָשָׂה הַמִּצְוֹת
צָרִיכִים כָּבוֹס בַּיַּיִן

When the mitzvah is done coldly, as in "for they turned to Me the back," even their turning is from behind, with coldness.

וְהִנֵּה כְּאֲשֶׁר עֲשִׂיתָ הַמִּצְוָה הִיא בְּקִרְיָרוֹת, וְכִמוֹ "כִּי
... קָנוּ אֵלַי עֶרֶף

Such observance, performed merely by rote, cannot draw down light, for "a mitzvah without intention is like a body without a soul."

דָּגָם מֵה שֶׁפָּנוּ אֵלַי הוּא בְּעֶרֶף ... וְכִמְאָמַר "מִצְוָה בְּלֹא
... כּוֹנֵה כְּגוֹף בְּלֹא נִשְׁמָה

Friediker Rebbe

Sukkos

בס"ד שבת חל המועד סוכות [תרצ"ט - 1939

ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה

One must have intention in the mitzvos — that is, there must be inner feeling invested within them.

וצריך להיות כוונת המצות, הינו שיהיה פנימיות, מלבש בהמצות

When a person has an inner connection to the mitzvah, his inner essence is vested within it.

והוא דכאשר האדם יש לו ענין פנימי בהמצוה, אז מלבש בזה הפנימית

The sign that this inner aspect is present is when the mitzvah is performed with joy.

והסימן על זה הוא כאשר היא בשמחה

To have this inner connection, one must first have love for G-dliness.

ובכדי שיהיה לו ענין פנימי במצוה הוא, כאשר מתחלה יש לו אהבה לאלקות

This comes when he studies Divine wisdom deeply and contemplates it with focus.

והינו דכאשר לומד השנה אלקית ומשיגה בטוב, ומתבונן בה בהעמקת הדעת

Through this, he awakens love for G-dliness.

עד שמתעורר באהבה לאלקות

Afterward, he experiences great vitality and joy in fulfilling the mitzvah.

אז יש לו אחרי זה חיות גדול ושמחה גדולה בקיום המצוה

As our master, the Alter Rebbe, writes: “He who fulfills them truly is one who loves the Name of Hashem and desires to cleave to Him.” (Tanya ch. 41)

וכמו שכותב רבנו (הזקן) נשמתו עדן: "והמקנמן באמת הוא האוהב את שם ה' ורפץ לדבקה בו

When one has such yearning and desire for G-dliness, he rejoices greatly in performing mitzvos.

וכאשר יש לו חפץ ותשוקה באלקות הרי הוא שמח מאוד בקיום המצות

Through this, the Divine light shines upon him; he is joyous that he is a servant of Hashem, fulfilling His will.

דעל ידי זה מאיר לו האור האלקי והוא שש ושמח, שהוא עבד ה' ומקיים רצונו ותפודה

This gives delight Above, as it is said: “Satisfaction before Me that I have spoken and My will was done.” (Tanchuma, Tzav 14)

ואשר מזה יש נחת רוח למעלה, כמאמר "נחת רוח לקני שאמרתי ונעשה רצוני

And this is the meaning of “He washed his garments in wine” — that is, with the wine of Torah, the inner dimension of Torah.

וזהו "כפס ביני לבושו", הינו יינה של תורה שהוא פנימיות התורה

The revealed Torah is called “bread,” for it gives a person strength and might.

דנגלה דתורה נקרא לחם, דנותן כח ועז באדם

It strengthens the Divine soul so it can overcome the animal soul.

הינו שמגביר כח הנפש האלקית שיוכל להתגבר על הנפש הבהמית

As it is written: “Bread sustains the heart of man” — even one whose heart is weak gains strength through Torah.

וכמו שכתוב "לחם לבב אנוש יסעד", דאפלו לבב אנוש שהוא בתלישות, יש בכח התורה להגביר כחו

Until even “the weak shall say: I am mighty,” becoming strong to conquer his inclination.

עד אשר גם החלש יאמר גבור אני להיות גבור, הכובש את יצרו

Frierdiker Rebbe

Sukkos

בס"ד שבת חל המועד סוכות [תרצ"ט - 1939

ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה

The inner Torah consists of comprehension of G-dliness; it is the “wine” that gladdens and uplifts man.

ופנימיות התורה הם השגות אלקיות, והוא יין המשמח לבב אנוש ומגביהו משפלותו

First one must study the revealed Torah to strengthen his Divine power; afterward comes the inner Torah.

דתחלה צריך להיות נגלה בתורה לחזק פחו האלקי בתורה, ואחר כך צריך להיות פנימיות התורה

As our Sages said: “Originally, a man acts from his own mind” — to refine his soul through Torah.

והוא קענין שאמרו רבותינו ז"ל "מעקרא כי עבד אינש מדעתיה דנפשיה עבד", לתקן נפשו בכח התורה,

Meaning: to strengthen the Divine soul over the animal soul, to be bound with Torah — surrendered and devoted to it.

הינו להגביר הנפש האלקית על הנפש הבהמית, להיות בו תורה, הינו מסור ונתון לתורה

Then he must study the inner Torah — illumination of G-dly light in the Divine soul — bringing vitality and heartfelt sensitivity.

ואחר כך צריך להיות לימוד פנימיות התורה גלוי אור בנפש האלקית, דעל ידי זה בא הפעל טוב בקיום המצוות ומדות טובות בחיות ובהרגש פנימי

However, all this is Torah as “bread” — the nourishment. But to satiate, one needs “drink,” for water’s nature is to bind and to make grow.

אמנם כל זה הינו נגלה, ופנימיות התורה הוא מזון, אבל בכדי שהמזון ישפיע הוא על ידי השתיה דוקא, דטבע המים לדבק, וטבע המים להצמיח, דבכללות הוא על ידי המים

The nature of water is to bind; in general, this corresponds to the service of prayer, through which Divine understanding is absorbed in the mind and settled in the heart.

דטבע המים לדבק, דבכללות הוא העבודה דתפלה, ובהשגה האלקית נקלטת במחו ונקבעה בלבו

And this is the meaning of “You shall draw water with joy.” The libation of wine — learning the inner Torah — is explicitly mentioned in the Torah.

וזהו "ושאבתם מים בששון", דנסוף היין שהוא לימוד פנימיות התורה, נאמר מפרש בתורה

For Torah is intellect and wisdom; therefore, the libation of wine, representing inner comprehension, is stated openly.

בתורה היא שכל וחקמה על כן נאמר בה ענין נסוף היין שהוא ההשגה פנימית

But the water libation — symbolizing the service of prayer — is a law given to Moshe at Sinai, received by tradition.

אבל נסוף המים שהוא עבודת התפלה, הוא הלכה למשה מסיני, שהוא בא בקבלה

As translated: “You shall receive joyful instruction from the righteous youths.”

"וכדתרגם ויתקבלו אלפנא חזת מבחורי צדיקיא

The essence is that prayer reveals the strength — the *Eisan* — within the soul; therefore, it is only alluded to, not stated directly.

ונקדת הענין הוא דעבודת התפלה הוא גלוי בחינת איתן שבנשמה, ולכן בא רק ברמז

Friediker Rebbe

Sukkos

בס"ד שבת חל המועד סוכות [תרצ"ט - 1939

ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה

From there one draws the spirit of holiness, for when one studies both revealed and inner Torah and engages in prayer, purity rests upon all his affairs throughout the day, so that they are as they ought to be.

ומשם שואבין רוח הקדש, וכאשר לומד נגלה ופנימיות התורה, ועוסק בעבודת התפלה, אז שורה טהרה על כל עניניו במשך היום שיהיו כדבעי למיהו.

[NOTE Summary

The discourse begins with the distinction between **wine** and **water**—two libations representing two modes of spiritual connection. *Wine* symbolizes **Torah**, the realm of intellect and revelation; it brings joy, depth, and comprehension (“Wine gladdens G-d”). *Water*, by contrast, represents **tefillah (prayer)**—the simple, essential outpouring of the heart, which is not rooted in understanding but in faith and surrender.

The Friediker Rebbe explains that **Torah study** is like food and drink—internal nourishment that integrates Divine wisdom into the soul. Yet for this nourishment to truly satisfy, it requires “drinking,” the act of *tefillah*, which binds the person to Hashem through heartfelt connection. Thus, **Torah is revealed**, while **prayer is hidden**—Torah can be understood and expressed; tefillah must be felt and lived.

Furthermore, the Rebbe teaches that the **mitzvos**—the “garments” of the soul—require “washing in wine,” meaning they must be performed with joy and inner intention, not coldly or habitually. The “wine” here is *the inner dimension of Torah*, which purifies and enlivens the outer acts. Mitzvos done with love and kavana (intention) shine with the light of the Divine Name Havayah within the vessels of Elokim—the merging of transcendence and nature.

In this way, **Torah (wine)** and **tefillah (water)** complete each other: Torah refines the mind and strengthens the Divine soul; tefillah reveals the *Eisan shebaneshamah*—the mighty, hidden essence of the soul. When one learns both nigleh (revealed Torah) and pnimiyus (inner Torah) and prays with heartfelt connection, the entire day becomes illuminated with purity and holiness.

Practical Takeaway

Approach every mitzvah and moment of Torah study with warmth and kavana. Don’t perform commandments mechanically, but let them be infused with *wine*—inner joy and vitality drawn from Torah’s deeper meaning. Balance Torah study with heartfelt prayer: the *wine* of understanding and the *water* of devotion. Through this balance, one draws the *Ruach HaKodesh*, the Divine spirit that sanctifies all daily actions, making the ordinary holy.

Chassidic Story

Once, during the harsh Soviet persecutions, the Friediker Rebbe was arrested for his underground work spreading Torah. When interrogated, an officer mocked him: “You think your prayers can help you now?” The

Frierdiker Rebbe

Sukkos

בס"ד שבת חל המועד סכות [תרצ"ט - 1939
ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה

Rebbe answered calmly, “Prayer draws water from the deepest well. Even when the well is sealed, the water flows within—it can never be stopped.”

Years later, when he was miraculously freed, the Rebbe said to his chassidim: “They thought to break the wellsprings, but they only widened them.” This story captures the essence of *nisuch hamayim*: the hidden, wordless power of prayer and faith that draws forth the pure essence of the soul—far beyond what intellect can express.

END NOTE]